

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۷/۰۴/۲۳

سید هاشم سدید

به عقل طالب و حامیان طالب باید حیران ماند!

(مفکوره این نوشته در وقت حمله طالب بر چهار صد بستر به ذهنم خطور نموده بود)

بعضی اوقات انسان به بی عقلی کسانی که خود را صاحب عقل می خوانند و با این هم از طالب دفاع و حمایت می کنند، حیران می ماند. نمی دانم این ها از طالب چه دیده اند، که مقاله و سرمقاله از پی مقاله و سرمقاله به حمایت و به دفاع از طالب نوشته می کنند؟

اگر استدلال شان در دفاع از طالب این باشد، که دیگران نیز مانند طالب به نوعی با ممالک خارج ارتباط دارند و با بیگانگان در داد و ستد هستند و همانطور که دیگران، از عبدالله و کرزی و احمدزی تا دوستم و نور و صالح و اتمر و دوستم و این و آن، که یکی با ایران و دیگری با روسیه و تاجکستان و ازبکستان و هند و عربستان و غیره و غیره ارتباط دارند و از سوی این کشور ها برای بی ثبات ساختن بیشتر افغانستان حمایت مالی و سیاسی و نظامی می شوند، بنابراین ما هم از طالب، که شما می گوئید با پاکستان و نمی دانم کجا و کجا رابطه و زد و بند دارد و به دستور این کشور ها افغانستان را میدان جنگ و حمام خون ساخته اند - بهتانی شرم آور و غیر قابل قبول و بخشش - حمایت می کنیم.

بین این ها و طالب، وقتی خوب فکر کنید، هیچ تفاوتی وجود ندارد، غیر از یگان بار سنگسار و ترور و انفجار و انفلاق و انتحار، که آنهم در برابر فساد و بد رفتاری و جنایت و وطن فروشی برخی زیادی از اشخاص معلوم الحال در ادارات دولتی و مجلس شورا و... و کشتار های بی حساب نظامیان دولت و حامیان آن و بم های خرد و میانه و بزرگ و بسیار بزرگی که بر سر مردم فرو می ریزند، به قدر پشه ای در برابر فیل نیست!

چیزی بیشتر که طالب را، که شما این قدر بد و بی راه می گوئید، در مقایسه با همگامان و همعنانان دولت مزدور بدتر و خشن تر و فاسد تر و بیگانه تر نسبت به افغانستان و مردم آن نشان بدهد، ما سراغ نداریم، غیر از این که طالب در شناخت از اسلام دقیق و در مسلمانی خود محکم تر می باشد و در انتخاب دوست و دشمن از میان این همه کشور در جهان، بهترین ها را بر گزیده است.

عربستان سعودی - کشوری که در عدالت و عدالت پروری، پیروی از تعالیم اسلام و راه و روش پیامبر و سائر بزرگان دین، احترام به حقوق زن و کودک، برابری مطلق میان شاه و خانواده و دوستان و نزدیکانش با سائر انسان ها در کشور عربستان به متابعت از احکام دین، کمک های بدون مطلب و غرض به سراسر مسلمانان جهان جوهر ندارد و به خاطر وجود مقدس ترین و مکرم ترین اماکن اسلامی در این سرزمین به صفت یگانه مرکز عالم اسلام دانسته می شود - از جمله بهترین و بی غرض ترین کشورهای جهان است. و پاکستان، که واقعاً پاک ترین و بی آزار ترین کشور در جهان می باشد و کمک هائی بدون طمع و مقصدی که این کشور به افغان ها در دوران اشغال افغانستان توسط شوروی نمود و امروز هم در برابر امریکا و متحدینش با پیروی از مکلفیت های اسلامی و وظیفه همسایگی بدون کدام چشمداشتی خاص از برای خدا از تمام افغان ها، به شمول طالب

ستم رسیده به عنوان یک حرکت ملی حمایت می کند در مقایسه با تمام کشورهای جهان کشوری است که همه ما افغان ها باید با تشکر و تحسین قدر کمک ها و مهربانی هایش را بدانیم و پاس نمکش را با سپاسگذاری های بی حساب و کتاب تا هستیم و هستند اداء کنیم...

اگر حجت و دلیل همین باشد و جنازه انصاف را هنوز به خاک نسپرده باشیم، باید اعتراف کنم که در مقابل این استدلال قوی و مدلل و منطقی حرفی و دلیلی بر زبان آوردن عین آن است، که آدم سبک عقلی، مانند من در مجلس و در برابر بزرگانی مثل سقراط و بقراط زانو بزند و از اخلاق و منطق و سیاست سخن به میان بیاورد؛ و به تأویل و توضیح معنا و مفهوم عدالت و فضیلت و شرف و تقواء و کمال و معرفت و احسان و خوبی و بدی و سائر حسنات، یا رزیت ها مبادرت ورزد. کور شود، اگر کسی منکر حق و حقیقت شود و این همه خوبی های طالب و پاکستان و عربستان سعودی را نادیده بگیرد!

اعتراض من بر سر این مطالب، بر سر مسلمان و ملی بودن طالب و خوبی ها و کمک های عاری از غل و غش پاکستان و عربستان سعودی و قطر نیست. و این که چرا طالب از پاکستان و قطر یا سرمایه دارهای عرب کمک می گیرد و چرا به سنگسار زنان و فرستادن کودکان به جبهات جنگ یا برای انتحار و... دست می زند. طالب هر قدر می کشد، بکشد؛ هر قدر انتحار می کند، بکند؛ هر قدر سنگسار می کند، گردن می زند، به دار بالا می کند و به آتش می کشد و ویران می کند و مانع درس و تعلیم و مکتب رفتن بچه های مردم می شود، شود؛ آزاد است، در این دنیائی که آزادی شعار و ورد زبان همه شده است و قوی ترین کشور جهان حامی آن است، هر کاری را دلش می خواهد، چه از روی رقابت با دیگران و چه بدون رقابت با دیگران انجام بدهد. آبادی در افغانستان زیاد است. امریکا هم پول زیاد دارد و هر قدر مکتب و مدرسه و مسجد و خانقاه سوختانده شود و راه و پل و پلچک و خانه و مسجد و درمسال و کلیسا و جاده و بند فابریکه که ویران شود، باز هم پول می دهد و از سر آباد می کند. آدم هم در این کشور، خصوصاً آدمی بی کار و بی روزگار و خسته و زار و نزار و لاغر و نحیف و مردنی و جنگ زده و گرسنه و درمانده و پودری و بی خانه و بی لحاف و تشک و بیوه و یتیم و "سیر از زندگی"، همانطور که امیر عبدالرحمن خان گفته بود، کم نیست!

کسی که نان و لباس و دارو و درمان و کار و سرپناه و امنیت ندارد، ملکش اشغال و زن و فرزندش هم از دست این همه زورگوی در امان نیست نبودنش از بودنش بهتر!

گپ، وقتی از بی عقلی طالب و حامیان طالب سخن می زنم، سر این چیز ها نیست، بلکه سر این است، که چطور و برای چه طالب به شفاخانه ها حمله می کند، و شفاخانه ها را ویران می سازد و وسائل طبی شفاخانه ها را از بین می برد و داکتر ها و نرس ها و سائر عمله و فعله شفاخانه ها را می کشد و مجروح و معیوب می سازد؟

آیا این کار، در صورتی که خود طالب در شفاخانه های کشور بدون پرسن و جویان، و بدون پرداخت پول، با احترام و عزت تمام تداوی می شود، و بعد از تداوی هم با تحفه و اعزاز و اکرام دوباره توسط موتر یا به ذریعه طیاره به خانه یا به جبهه یا برای گذشتاندن دوره نقاهت و یا گذشتاندن دوران تعطیلات به پاکستان و عربستان و قطر و اروپا و امریکا فرستاده می شود، با جیب های پر و لنگی و چین نو، کار عاقلانه است؟

آخر کدام انسان صاحب عقل سالم وسائل آرامی و رفاه و بهبودی و آسودگی و سلامتی خود را به دست خود نابود می سازد و انسان هائی را که می توانند او را از مرگ حتمی نجات بدهند، می کشد؟

چندی پیش چند نفر از اعضای تحریک طالبان به شفاخانه "چهار صد ستر" در دامنه تپه "بی بی مهر" حمله کردند و ضمن کشتن تعداد زیادی از داکتر و نرس و کارمند و مستخدم و محافظ این شفاخانه، خرابی های زیادی را به وجود آوردند، درحالی که بعد از همین حمله، قرار خبری که از تلویزیون های وطنی نشر شد، یک نفر از اعضای برجسته طالب از همین شفاخانه، اگر غلط نکرده باشم، بعد از دو ماه معالجه رایگان، بستر گرم و خوراکه های مقوی و لذیذ و رنگارنگ و میوه و کلبه و قند و نبات وافر صحت و سلامت با کف و دف و شور و هلهله رخصت می شود!

حال شما خود قضاوت کنید، که با وجود چنین خدمات و پذیرائی ها و سهولت ها و امکانات بیشمار و ضروری و استقبال و تیمارداری و ادب و سلام در مقابل طالب، حمله بر شفاخانه و داکتر و نرس و تخریب وسائل طبی و از بین بردن ادویه و سائر امکانات برای علاج خود طالب، و کشتن داکتر و نرس کار خلاف عقل و علم و تشخیص درست و به جا است؟! آیا کسی که مصلحت خود را نداند، و تیشه بر ریشه خود بزند و وسائل آرامش و رفاه و سلامتی خود را نیست و نابود کند و کسانی را که می توانند او را از مرگ نجات بدهند، بکشد، آدم بی عقل و کم شعور است یا نه؟! اگر است، پس با چه منطق و عقل و خردی مدعیان عقل و خرد، پروفیسور ها و داکتر ها و استادان و علامه های ما باید از چنین آدم های بی عقل، که علاوه بر دشمن جان دیگران بودن، دشمن جان خود نیز هستند - خاک به سر دیگران - حمایت و دفاع می کنند؟

یافتن پاسخ برای این معما، یعنی ستایش و حمایت و دفاع از طالب با چنین بی خردی از سوی بزرگان عاقل ما، برای من، هر قدر فکر می کنم و هر قدر بر ذهن فرسوده خود فشار می آورم، بسیار مشکل است.

استدعای من از عاقلان روزگار، که مشمول عاقلان حامی طالب نیز می گردد، این است، که این سر را از پرده بیرون بیندازند و من بی چاره را از این همه شوریدگی نجات بدهند - ممنون خواهم شد!

پایان

